

3. Bibelens udsagn om Guds syn på forholdet mellem voksne og børn

Hvordan er Bibelens syn egentlig på forholdet mellem forældre/andre voksne og børn? Det er noget af det mest positive, du kan tænke dig. Lad mig først give dig et par eksempler:

Det Gamle Testamente

- Da Jakob møder Esau efter, at de ikke har set hinanden i mange år på grund af en konflikt, spørger Esau Jakob, hvem det er, han har med sig. Jakob svarer: "Det er de børn, Gud i sin nåde har givet din tjener" (1 Mos 33,5). Jakob viser her, at han anser alle sine børn for gaver, som Gud i sin nåde har givet ham.
- Flere steder opfordrer Gud fædrene til at undervise deres børn i, hvordan de skal leve deres liv, f.eks. 5 Mos 6.
- De voksne opfordres til at give børnene svar på deres spørgsmål, f.eks. Jos 4,6-7 og 2 Mos 12,25-27.
- I pressede situationer, f.eks. da en overvældende hær ville slå folket ned, rykkede de sammen, fastede og bad således: "Vi ved ikke, hvad vi skal gøre, men vore øjne er rettet mod dig. Alle judæerne stod for Herrens ansigt, **også deres kvinder og børn, store og små.**" Krisen endte godt, fordi Gud selv kæmpede og vandt kampen for alle familierne (2 Krøn 20,12ff).
- Gud sammenlignes med en kærlig far, der er barmhjertig mod sine børn (Sl 103,13).
- Når man frygter Herren, lever man i fuld tryghed, og for børnene er det en tilflugt (Ordsp 14,26).
- Børnebørn er de gamles krone (Ordsp 17,6).
- En profeti om Jesu komme som et spædbarn: "Et barn er født os, en søn er os givet" (Es 9,5).
- Guds løfte til sine børn: "Glemmer en kvinde sit diende barn? Glemmer en mor det barn hun fødte? Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig" (Es 49,15).

Det Nye Testamente

Når vi hører forkyndelse om Jesus eller læser i Det Nye Testamente, kan vi mange gange få indtryk af, at Jesus var en blid og god "giraflignende" mand, som elskede os betingelsesløst og især var god mod børn. Men Jesus kunne også blive meget vred, ligesom den blide giraf også kan blive vred og kæmpe en vild kamp mod løver og hyæner for at beskytte sine føl og andre dyr på savannen. Jesus havde det på samme måde, da han var på jorden:

1. Der var visse situationer, hvor Jesus blev meget vred på disciplene, f.eks. fordi de ville forhindre nogle børn i at komme til ham:

”Og de bar også deres spædbørn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; da disciplene så det, truede de af dem, men Jesus kaldte børnene hen til sig og sagde: **”Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.”**” (Luk 18,15-17).

2. Ved en anden lejlighed overraskede Jesus også sine tilhængere med en provokerende udtalelse:

”Men der opstod den tanke iblandt dem, hvem af dem der mon var den største. Da Jesus kendte denne tanke i deres hjerte, tog han et lille barn, stillede det ved siden af sig og sagde til dem: **”Den, der tager imod dette barn i mit navn, tager imod mig; og den, der tager imod mig, tager imod ham, som har sendt mig. For den, der er den mindste blandt jer alle, han er stor.”**” (Luk 9,46-48).

3. Ved en tredje lejlighed sagde Jesus: **”Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.”** (Matt 8,3).

4. Da apostlen Peter holdte sin første pinseprædiken, forkyndte han om Jesu død og opstandelse og løftet om syndernes forladelse for hans lidelses og døds skyld og sagde bl.a.: ”For løftet gælder jer og **jeres børn**, og alle dem i det fjerne, som Herren vor Gud vil kalde på.” (ApG 2,39).

5. Paulus har en lidt anden vinkel med en fin pointe, når han understreger, at alle kristne er Guds børn, uanset alder. Om dette skriver han bl.a.:

”Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår. Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, fader! Så er du da ikke længere træl, men barn. Og er du barn, har Gud også gjort dig til arving.” (Gal 4,4-7).

Dette er noget af det mest centrale i den kristne tankegang: Alle kristne er Guds børn, uanset alder, og kan sige Abba til Gud. **Abba** er det kærligste navn for **far**, der findes på noget sprog. Gud er vor far, som elsker at være far for fædre, mødre og børn - ja, for hvert eneste menneske på jorden!